

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum liceat vxori repudiatæ alium virum habere? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

tē, sicut intermittebatur singularitas vxoris honestæ à iacob, propter bonum prolis. Alio modo, bonum aliquod intermittitur ad vitandum maius malum. Et tunc si auctoritate eius, qui dispensare potest, hoc fiat, reatum talis boni intermissio non habet, sed honestatem etiam non acquirit: & sic indiuisibilitas matrimonij in lege Moysi intermittebatur propter maius malum vitandum, scilicet vxoricidium. Et ideò Chrysost. † dicit, quòd à peccato abstulit culpam. Quamuis enim inordinatio maneret in repudio, ex quo peccatum dicitur, tamen reatum pœnæ non habebat, neque temporalis, neque perpetuæ, in quantum diuina dispensatione fiebat: & sic erat ab eo culpa ablata. Et ideò etiam ipse ibidem dicit, quòd permixtum est repudium, non malum quidem, tamen licitum. Quod quidem illi qui sunt de prima opinione*, referunt ad hoc tantum, quòd non habebat reatum temporalis pœnæ.

ARTIC. IV.

Virum liceret uxori repudiata, alium virum habere? 283

AD quartum sic proceditur. Videtur, quòd liceret uxori repudiatae alium virum habere. Quia in repudio magis erat iniquitas viri repudiantis, quàm vxoris repudiatæ. Sed vir poterat sine peccato aliam ducere vxorem. Ergo & vxor sine peccato alium virum ducere poterat.

¶ 2 Præterea, August. † dicit de duabus vxoribus: quod quādo mos erat, peccatum non erat. Sed tempore legis veteris erat talis consuetudo, quòd repudiata alium virum ducebat, vt patet Deuter. 24. Cum egressa alterum virum duxerit, &c. Ergo vxor non peccabat, alteri viro se iungendo.

¶ 3 Præterea, Matth. 5. Dominus iustitiam noui Testamenti ostendit superabundantem esse respectu iustitiæ veteris Testamenti. Hoc autem dicit ad iustitiæ noui Testamenti superabundantiam pertinere, quòd vxor repudiata non ducit alterum virum. Ergo in veteri lege licebat.

hom. 22.
in Mat.,
in opere
imperfecto,
ante
med. 10.2
postea in
titio corp.

in lib. de
bono con-
iugali. c.
18.

SED contra est, quod dicitur Matth. 5. Qui dimissam duxerit, mœchatur. Sed mœchia numquam fuit in veteri Testamento licita. Ergo nec vxori repudiatæ licuit alium virum habere.

¶ Præterea, Deuter. 24. dicitur, quod mulier repudiata quæ alium virum duceret, polluta erat, & abominabilis facta coram Domino. Ergo peccabat alium virum ducendo.

RESPONDEO dicendum, quod secundum primam opinionem *, post repadium vxor peccabat alium virum ducendo: quia adhuc primum matrimonium non erat solutum. Mulier enim quanto tempore viuit, alligata est legi viri: ad Roman. 7. non autem poterat simul plures viros habere. Sed secundum aliam opinionem, sicut licebat viro ex dispensatione diuina vxorem repudiare, ita vxori alium virum ducere: quia inseparabilitas matrimonij, ex causa diuinæ dispensationis tollebatur, qua inseparabilitate manente, intelligitur verbum Apostoli. Ut ergo ad vrasque rationes respondeamus,

*posita ar.
3. huius
9. in corp.
6. placuit
cum mul
tis seq. 32
9. 7. cap.
gaudemus
de diuor.*

Ad primum dicendum, quod viro licebat plures vxores simul habere, secundum dispensationem diuinam, & ideo vna dimissa etiam matrimonio non soluto, poterat aliam ducere: sed numquam vxori licuit habere plures viros. Et ideo non est simile.

Ad secundum dicendum, quod in illo verbo Augustinus non ponitur pro consuetudine, sed pro actu honesto, secundum quod à more dicitur aliquis morigeratus, quia est bonorum morum: & sicut à more philosophia moralis nominatur.

Ad tertium dicendum, quod Dominus Matthæi 5. ostendit nouam legem abundare per consilia ad veterem, non solum quantum ad ea quæ lex vetus licita faciebat, sed etiam quantum ad ea quæ in veteri lege illicita erant, sed à multis licita putabantur per non rectam præceptorum expositionem, sicut patet de odio inimici: & ita est etiam de repudio.

Ad quartum dicendum, quod verbum Domini intelligi.

relligitur quantum ad tempus nouæ legis, in quo di-
sta permissio est sublata: & sic etiam intelligitur
quoddam verbum Chrysoft. * qui dicit quòd qui se-
cundum legem dimittit vxorem, quatuor facit iniqui-
tates: quia quo ad Deum, exiit homicida, in quan-
tum habet propositum occidendi vxorem, nisi eam
dimitteret: & quia dimittit non fornicantem, in quo
solo casu lex Euangelij vxorem dimittere permittit:
& similiter quia facit eam adulteram, & illum cui co-
pulari.

hom. 12.
in Matt.
in opere
imperfe-
cto non
multiū re-
mote ante
mediū
to. 2.

Ad quintum dicendum quòd quidam gloss. inter-
linearis dicit, Polluta est & abominabilis: sed illius
iudicio qui quasi pollutam eam prius dimisit: & sic
non oportet quòd sit polluta simpliciter. Vel dicitur
polluta eo modo quo immundus dicebatur, qui
mortuum tangebatur vel leprosum, non immunditia
culpe, sed cuiusdam irregularitatis legalis: vnde &
sacerdoti non licebat viduam, aut repudiatam ducere
in vxorem.

ARTIC. V.

Utrum liceat viro repudiatam à se, accipere?

284

Ad quintum sic proceditur. Videtur, quòd lice-
bat viro repudiatam à se, iterum accipere. Li-
cet enim corrigere quòd male factum est. Sed male
factum erat, quòd vir vxorem repudiabat. Ergo lice-
bat hoc corrigere reducendo vxorem ad se.

¶ 2 Præterea, Semper licuit peccanti indulgere,
cum sit morale præceptum, quòd in omni lege ma-
neret. Sed vir accipiendo vxorem repudiatam, ei pec-
canti indulgebat. Ergo hoc licitum erat.

¶ 3 Præterea, Deut. 24. ponitur pro causa quare
vxor repudiata non possit iterum accipi: quia pollu-
ta est. Sed repudiata non polluitur, nisi alterum vi-
rum ducendo. Ergo saltem ante quàm alium virum
duceret, licebat eam accipere.

SED contra est, quòd dicitur Deuter. 24. Non po-
terit prior maritus recipere eam, &c.

RESPONDEO, dicendum, quòd in lege de libello

Q9 4 repu-